

Əliyev İmran. İki il sonra bayrağa çatan mayor // Xalq qəzeti. - 2022. - 21 oktyabr.
- № 230. - S. 10.

Sadəcə sətirlərdə, bir neçə dəqiqəlik videoçarxlarda deyil, keçdiyi ömür yolunun real süjetində həyatını Vətənə həsr etmiş Fərid Ələkbərov haqqındakı yazıya Hüseyn Nihal Atsızın məhz bu misraları ilə başlamaq istədim.

... Şəhid mayor Fərid Ələkbərovun evinə gələnə qədər şəhərin mərkəzi küçələrində yüzlərlə üçrəngli bayraq gördük. Gedəcəyimiz məkanın ağırlığı ilə qarşılaşdığımız hər bayraq Vətən müharibəsini, qələbəmizi, işğaldan azad edilən torpaqları xatırladır, 44 günlük şanlı tariximizi bizə yenidən yaşadırdı. Hələ yoldaykən foto müxbirimizə “Azərbaycan bayrağı Bakıya çox yaraşır” - demiş, bir neçə şəkil çəkməsini xahiş etmişdim. Hər şey elə məhz bu minvalla davam edirdi...
Ta ki...

Evə girəndə bizi Fəridin qardaşı Rüfət Ələkbərov qarşıladı. Doğrusu, bu, bizim üçün bir qədər təəccüblü oldu. Haqqında oxuduğum, şəkillərini gördüyüm Fərid Ələkbərov sanki qarşımızda idi. Öyrəndik ki, Rüfət və Fərid Ələkbərovların bir-birinə bu qədər çox oxşaması, onları görən hər kəsdə bu təəccübü yaşadır. “İlahi, bubayrağın qırmızısı niyə daha aldır? Mavisi daha azad, yaşılı daha müqəddəs...”
Evə girər-girməz gördüyüm bayraq isə fikrimi tamamilə uzaqlara – Fəridin şəhid olduğu müqəddəs torpaqlara apardı. Duruxdum...

Bu yerdə Fəridin həyat yolundan bəhs etmək yerinə düşər. Fərid Tahir oğlu Ələkbərov 1980-ci ildə Bakıda anadan olub. 1996-cı ildə 190 sayılı orta məktəbi bitirdikdən sonra Türkiyənin İstanbul şəhərində “Kuleli Askeri Lisesi”nə (hərbi lisey) daxil olub. 2000-ci ildə liseyi bitirdikdən sonra təhsilini Ankarada Quru Qoşunları Məktəbinə daxil olmuş, 2004-cü ildə buradakı təhsilini tamamlayıb. Elə həmin il Dağ Komando Məktəbində, 2005-ci ildə isə Artilleriya və Raket Məktəbində ixtisaslaşma kurslarını fərqlənmə diplomu ilə bitirib.

Hər şeydən əvvəl diqqətimi 16 yaşlı yeniyetmənin hərbi təhsil almaq üçün Türkiyəyə getməsi çəkdi. Soruşanda öyrəndim ki, hər şey Fərid hələ 12 yaşında olarkən – Xocalı qətliamının yaşandığı vaxt başlayıb. Uşaqlığın ən çılğın illərində Fərid Xocalıda yaşananları eşitdikdən, gördükdən sonra əsgər olmaq istəmişdir. Valideynlərinin müqavimətinə rast gəlsə də, sonda istəyinə çatan Fərid Ələkbərovun həyatında hərbi forma ilə yatıb-qalxacağı, elə hərbi forma ilə də şəhadətə qovuşacağı yeni bir dövr başlayıb.

Dağlarda, çöllərdə, meşələrdə – ən çətin şəraitlərdə hərbi təhsilini alan Fəridin hər dəfə səmaya baxdığı zaman nələr düşündüyünü, qəlbindən nələrin keçdiyini təxmin etmək çətin deyil. Qəribəsi budur ki, yaşadığı çətinliklərdən, 24 illik xidmətində iştirak etdiyi hərbi əməliyyatlar barədə heç vaxt danışmayan Fəridi tarix özü qəhrəmana çevirib. Qardaşı deyir ki, Fərid çətinliklə başa gəlsə də istəyinə nail olurdu.

Dağda niçin bağrılır?
Feleğe çatmaq için...

Vətən müharibəsinin səssiz qəhrəmanlarından olan Fərid Ələkbərov sentyabrın 27-də anasına Gəncəyə – təlimə getdiyini deyərək, ön cəbhəyə yola düşüb. O, ilk olaraq, Murov dağının yüksəkliklərinin işğaldan azad edilməsi əməliyyatında iştirak edib. Oradan əvvəlcə Cəbrayıla, sonra Füzuliyə qədər çətin döyüş yolu keçib. Noyabrın 6-da isə qələbəmizin rəmzinə çevrilən Şuşa şəhərinin işğaldan azad edilməsi üçün canını ortaya qoymuş, 9 noyabrda Xankəndi istiqamətində gedən döyüşlərdə 17 nəfərlik şəxsi heyəti düşmən mühasirəsindən xilas etmək üçün özünü açıq hədəfə çevirmiş və qəhrəmancasına şəhid olmuşdur.

Döyüş yoldaşları deyir ki, o, ayağından qəlpə yarası almasına, qan itirməsinə baxmayaraq, yaralı ayağını rezinlə sıxaraq, döyüşə davam edirdi. Dostları ona “arxa cəbhəyə gedib müalicə almalısan”, deyəndə, hirsənib onların bu təklifinə sərt reaksiya göstərmişdi. Fərid Ələkbərov Şuşanın işğaldan azad edilməsindən bir gün sonra rəhbərlik etdiyi əsgərlərlə birlikdə mühasirəyə düşəndə çıxış yolunu özünü 17 cana, əslində isə Vətənə qurban verməkdə görüb. Aqlımıza başqa nüans gəlir: Uzun illər müxtəlif xüsusi təlimləri peşəkarlıqla tamamlayan, çətin şəraitlərdə sağ qalması öyrənən, meşələri, dağları öz evi bilən Fərid istəsə oradan qaça, qurtara bilərdi. Ancaq o, qaçıb aradan çıxması qəbul etmirdi. Qardaşı Rüfət Ələkbərov deyir ki, o elə uşaqlıqdan hər zaman zəiflərin, köməyə ehtiyac duyanların yanında olar, zəif, çəlimsiz yoldaşları üçün özünü davaya atardı.

Fərid Ələkbərov müharibədən on il əvvəl – 2010-cu ildə Qüsursuz xidmətə görə 3-cü dərəcəsinə, 2015-ci ildə 2-ci dərəcəsinə, 2020-ci ildə isə 1-ci dərəcəsinə almışdır. O, həmçinin Silahlı Qüvvələrin 90, 95 və 100 illiyi yubiley medalları ilə təltif edilmişdir. Fərid Ələkbərov

2020-ci ildə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev tərəfindən “Vətən uğrunda”, “İgidliyə görə”, “Şuşanın azad olunmasına görə” medalları ilə təltif olunmuşdur. Vətən müharibəsindən 2 il sonra – 2022-ci ildə aparılan tədqiqatlar nəticəsində, döyüş yoldaşlarının danışdığı real hadisələr və həqiqi faktlar təstiqini tapdıqdan sonra Fərid Ələkbərov Bayraq Ordeni ilə təltif olunmuşdur. Bayraq Ordeni 2 il sonra təkcə Fərid Ələkbərova verilmişdir.

Uşaqlığı qayğısız, problemsiz keçməsinə baxmayaraq, gözünü Vətən sevdası bürüyən Fəridin keçdiyi – daha dəqiq desək, seçdiyi həyat yolu, elə anasının da dediyi kimi, onu əbədi səadətə, arzularına qovuşdurdu. Ailəsi düşünür ki, əgər Fərid özü heç vaxt getdiyi əməliyyatlardan, göstərdiyi şücaətlərdən danışmırdısa, onda biz də onun həmin düşüncəsinə hörmət etməliyik. Əvvəldə qeyd etdiyimiz kimi, tarix özü onu qəhrəman olaraq seçib. Özü danışmasa da, döyüş yoldaşları, əsgərləri Fərid Ələkbərovun bir zabit kimi Vətəninə necə ləyaqətlə xidmət

etdiyindən bəhs edir, onun adını hər zaman uca tuturlar. Elə müharibədən əvvəl də, əsgərlərinə valideyn diqqəti göstərən Fərid deyirmiş ki, bir zabit ki, tabeliyində olan əsgərlərdən kömək qarşılığında nəsə umsun, onların gözlərinin içinə necə baxar? Ona necə əmr verər?

Şükufə ana söhbət boyu bəzən qəhərlənsə də, ağlamamağa, başını dik tutmağa çalışdı. Deyir, “Vətən sağ olsun”. Vətən sağdır! Və bu Vətən sağ olduqca Fərid kimi qəhrəmanlar da əbədi sağ qalacaqlar.

Atsızın “Qəhrəmanların ölümü” adlı şeiri isə belə bitir: